

ved Jyderup og andre Steder i Landet, hvor politiske Modstandere greb til slaaende Argumenter, uden at man derfor kunne karakterisere dem som Bøller. Men i en politisk ophidset Tid kunde det gerne være, at saadanne Folk kunde komme for en Dommer, som vilde anvende denne Lovs Bestemmelser over for dem. I saa Henseende er Forslaget for saa vidt forværret, som den Udvej, der tidligere var for Dommerne, er tagen bort, den Udvej, som laa i den højtærede Justitsministers oprindelige Forslag, at der skal være en Formodning, paa Grundlag af Data i hans tidligere Liv, om, at den vedkommende er tilbøjelig til raa eller voldsom Fremfærd. Naar denne Bestemmelse var gældende, havde f. Eks. det ærede Medlem for Kalundborgs Husmand ikke behøvet at rammes; naar den falder bort, maa han rammes. Jeg nærer ingen Tvivl om, at naar Pryglestraffen blot nogle enkelte Gange var eksekveret mod Personer, som ikke hørte til den allermest forvorne, professionelle Bølleklasse, vilde det fremkalde en Harme mod denne Straf. Der er noget ved Legemsstraffen, som i særlig Grad er egnet til at bringe de mest ophidsende Lidenskaber i Bevægelse. Der kan af et saadant enkelt Tilfælde opstaa en Harme mod Retsordenen, som kan have de allerbetænkeligste Konsekvenser, og jeg beroliger mig paa ingen Maade ved det ærede Medlem for Storehøddings (Svend Høgsbro) Henviisning til Benaadningsretten. Det er jo ikke Meningen, at vi skulle give Love af den Beskaffenhed, at man ligefrem maa henpege paa, at Benaadningsretten nok skal forhindre Udførelsen af disse Love. Af den Beskaffenhed skulde vort Lovgivningsarbejde her dog ikke være.

Saa er der jo det, som der ofte er gjort opmærksom paa, at denne Straf er fordømmelig, fordi den kan administreres saa ganske vilkaarligt, saa aldeles vilkaarligt. Den kan administreres saaledes, at det bliver næsten en Børneleg, og den kan administreres saaledes, at den bliver farlig for den paagældendes Helbred. Nu er det sagt, at ved at flytte disse Prygl noget længere ned paa Kroppen skulde man være kommen bort fra disse Betæneligheder. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. Vi have før her i Landet set Bødler, som kunde slaa forkert, og det kunde jo ogsaa hænde med de Pryglebødler, som skulde ansættes, at de kunde komme til at slaa ved Siden af, og der er aldeles intet i Vejen for, at Straffen, naar den eksekveres, som der her er foreslaaet, kan medføre

alvorlig Fare for den paagældendes Helbred, hvis den Mand, der skal eksekvere Straffen, er brutal og maaske har faaet noget imod den, han skal eksekvere den paa, eller at anden Grund ønsker at ramme ham ret føleligt. Jeg er ogsaa meget tilbøjelig til at tro, eller rettere sagt, jeg er fuldkommen vis paa, at Straffe af denne Art — og det er ogsaa noget, man har været enig om overalt — vilde faktisk, hvordan man end omgærder dem, grumme let blive Underklassestraffe. Der er ingen Tvivl om, at der er megen Uvillie mod Prygls Anvendelse som Straffemiddel hos meget store Dele af vor Dommerstand, jeg tror endogsaa hos den aldeles overvejende Del af den. Det vil let komme dertil, at Dommerne saa vidt muligt søge at undgaa at komme til at idømme denne Straf. Det blev sagt paa Kriminalistmødet af en højt anset Dommer, at han ikke vilde anse det for urigtigt, at man i overordentlig mange Tilfælde, hvor der blot var den allerfjerneste Mulighed derfor, hellere undlod at idømme den Straf, som vedkommende egentlig skulde have, end idømte ham Pryglestraf. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Dommerne i overordentlig mange Tilfælde, hvor i og for sig en Straf, men en Straf af en anden Beskaffenhed, var paa sin Plads, hellere helt vilde undlade at idømme Straf og frikende de paagældende, naar de ikke havde anden Straf at dømme dem til end Prygl. Og der kommer vi til dette, at faktisk vil Pryglestraffen — det kan ikke forandres ved nogen som helst Lovs Vedtagelse, selv om den gaar gennem begge Rigsdagens Afdelinger og bliver vedtagen — alligevel ikke forandre Tænkemaaden og Opfattelsen hos Nutidens Mennesker, og de Dommere, som i Forvejen have Uvillie og Modbydelighed mod denne Straf, ville have dobbelt Uvillie og Modbydelighed mod at idømme den over for Personer af deres eget Samfundslag, som de maaske paa første eller anden Haand staa i noget Bekendtskabsforhold til. Det lyder maaske ikke kønt at sige det, men jeg er ganske overbevist om, at Resultatet vil blive, at saa godt som ingen af dem, der høre til Overklassen, vil blive ramt deraf, men at det i Praksis bliver en Underklassestraf.

Men hvordan skal Bølleondet da helbredes? For at der her er et Onde, og at det er berettiget at gribe ind mod dette Onde, derom kan der ikke være to Meninger. Jeg hører slet ikke til dem, der ville søge at forringe de uheldige Virkninger deraf, jeg hører slet ikke til dem,